

Stowarzyszenie Kapłanów Diecezji Toruńskiej

Wiosna, ach to ona...

Pamięci ks. prał. Andrzeja Klempa

MYŚL NA TYDZIEŃ

Nie ma innej drogi,
która prowadzi do zbawienia,
jak droga miłosierdzia.

Bp Wiesław Śmigiel

Wyjątkowe 50 dni

O kres wielkanocny to nie tylko Niedziela Zmartwychwstania, lecz także 50 dni dane nam po to, abyśmy wędrowali ścieżkami Zmartwychwstałego. W tej drodze osobistych dziejów ważne jest to, aby zmartwychwstało w nas to, co umarło, aby rozkwitło to, co uschło, aby zapanaował pokój, a miłość zagościła w codzienności. W mocy zmartwychwstania żył i pracował bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski, patron księży naszej diecezji oraz Stowarzyszenia Kapłanów Diecezji Toruńskiej.

Budząca się do życia natura pozwala nam również radować się zwycięstwem Chrystusa nad śmiercią. Stąd więc w toruńskim Centrum Dialogu Społecznego odbyło się spotkanie poświęcone wiosnie w muzyce klasycznej. Wiosna bowiem symbolizuje młodość, życie, piękno czy zmartwychwstanie. To wszystko przypomina o wszechmocy Boga, Jego miłosierdziu i dobroci, których doświadczamy w każdej sekundzie naszego istnienia i całego świata, oraz o miłości Jezusa; On połączył niebo z ziemią. Spacer w okresie wielkanocnym to dobra okazja, aby jeszcze raz porzucić stare przyzwyczajenia i zdecydowanie wkroczyć na drogę, którą przygotował dla nas Pan, aby tak jak uczniowie z Emaus, rozpoznać Jezusa...

Beata Pieczykura

ks. Paweł Borowski

W Święto Miłosierdzia przychodzimy do Jezusa, by zabrać Jego miłosierdzie do naszej codzienności

POKORNA MIŁOŚĆ

W Niedzielę Miłosierdzia bp Wiesław Śmigiel przewodniczył Mszy św. w diecezjalnym sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu. W homilii podkreślił pokorę i szczodrość Boga, który do każdego przychodzi indywidualnie i pokonuje wszystkie bariery i mury naszego życia

W homilii Ksiądz Biskup przypomniał, że Święto Miłosierdzia jest pragnieniem samego Jezusa, które przedstawił św. s. Faustynie, a tym, który je wprowadził był nasz wielki rodak św. Jan Paweł II. Ojciec Święty doskonale rozumiał, czym jest miłosierdzie. Sam doświadczył w życiu wiele trudu i bólu. – Papież wiedział, że żyje dzięki Bożemu Miłosierdziu. Dzięki temu, że Bóg daje mu swoją miłość i otacza go opieką – mówił. Wskazał, że dziś papież Franciszek kontynuuje dzieło św. Jana Pawła II, ucząc nas, by miłosierdzie nie pozostawało teorią, lecz kształtowało nasze postawy, całe nasze życie.

– Nie ma innej drogi, która prowadzi do zbawienia, jak droga miłosierdzia – mówił bp Wiesław.

Ksiądz Biskup zaznaczył, że ludzie na różne sposoby szukają Boga i przychodzą do Jezusa, ale tak naprawdę to Jezus przychodzi do człowieka i przebacza. Okazuje miłosierdzie i uzdalnia do tego, byśmy jako Jego uczniowie także czynili miłosierdzie, najpierw poprzez przebaczenie. Perykopa ewangeliczna mówiąca o spotkaniu Zmartwychwstałego z uczniami zamkniętymi w Wieczerniku pokazuje, że „kiedy człowiek się zagubi, kiedy brakuje nam odwagi i siły, to Chrystus przychodzi do nas pomimo naszego zamknię-

cia, naszych ograniczeń, a nawet pomimo naszego grzechu”.

W Święto Miłosierdzia przychodzimy do Jezusa, by zabrać Jego miłosierdzie do naszej codzienności. – Trudno zbudować sprawiedliwe państwo i wspólnotę, jeśli zabraknie miłosierdzia – mówił Ksiądz Biskup.

Tego dnia modlono się także za ofiary katastrofy pod Smoleńskiem oraz złożono wieńce pod epitafium upamiętniającym tych, którzy zginęli 8 lat temu. – Módlmy się życie wieczne dla tych, którzy zginęli, a dla nas, żyjących, o dar szlachetnej, dobrej pamięci, o ukojenie smutku i pokój serca – mówił bp Wiesław.

Ks. Paweł Borowski

Bp Roman Marcinkowski i ks. kan. Piotr Nowak

Andrzej Andrzejewski

BOLESZYN

Rocznica posługi

Wielki Czwartek był szczególnie ważny dla proboszcza parafii pw. św. Marcina w Boleszynie ks. kan. Piotra Nowaka, bo mija już 10 lat, odkąd objął posługę duszpasterską w parafii. Świętowanie jubileuszu zgromadziło w świątyni licznych wiernych, a Mszy Wieczery Pańskiej przewodniczył bp Roman Marcinkowski z Płocka.

Ks. kan. Piotr Nowak od początku swojej obecności w parafii podejmował wiele inicjatyw gospodarczych i kulturalnych, a jednocześnie dbał o rozwój duchowy swoich wiernych. Ostatnim największym przedsięwzięciem był rozpoczęty przez niego w ubiegłym roku generalny remont kościoła, przygotowujący świątynię na obchody jej trzechsetlecia. Ksiądz Proboszcz troszczy się o wszystkie grupy parafialne: Żywy Różaniec, radę parafialną, scholę i zespół muzyczny, ministrantów oraz lektorów. Zainicjował adorację Najświętszego Sakramentu trwającą codziennie w godz. 15-23.

Podjeżdża również działania kulturalne (m.in. organizacja koncertów boleszyńskich czy balów charytatywnych). Ks. kan. Piotr jest rewelacyjnym organizatorem (np. pielgrzymek, wyjazdów dla dzieci i młodzieży). Potrafi współpracować z innymi, inicjować różne działania, jednocześnie sam z przyjemnością włącza się w ich wykonywanie. To powoduje, że wiele osób bezinteresownie angażuje się w podejmowane przez niego prace. Dzięki odwadze i pracowitości Księdza Proboszcza nasza parafia pięknieje. Jest on prawdziwym ojcem dla swoich parafian. Potwierdzeniem tego jest tytuł Proboszcza Roku 2017, który otrzymał w konkursie organizowanym przez „Gazetę Olsztyńską”.

Życzymy ks. kan. Piotrowi Nowakowi, aby jego zapał nie wygasł, a bp. Romanowi Marcinkowskiemu dziękujemy za uświetnienie tego dnia swoją obecnością.

Elżbieta Kozłowska

GRUDZIĄDZ

Wizytacja kanoniczna

Biskup Wiesław Śmigiel dokonał wizytacji kanonicznej w najstarszej parafii w Grudziądzu – bazylice kolegiackiej pw. św. Mikołaja Biskupa. Przez cały dzień 22 marca spotykał się z kapłanami oraz grupami reprezentującymi parafię, w tym z radą duszpasterską, gospodarczą i pracownikami parafii; odwiedził także Dom Pomocy Społecznej przy ul. Nadgórnej. W kościele rektorskim pw. św. Franciszka Ksawerego włączył się w adorację Najświętszego Sakramentu. Proboszcz bazyliki ks. kan. Dariusz Kunicki przedstawił Księdzu Biskupowi ostatnie dokonania inwestycyjne, w tym gruntowną moderniza-

cję organów oraz prace związane z budową ołtarza św. Jana Pawła II, w którym znajdują się jego relikwie. Wizytacji kanonicznej towarzyszyło udzielenie sakramentu bierzmowania 80 osobom. Bp Wiesław zachęcił młodych ludzi, aby umacniali się w wierze. Zaznaczył, że to właśnie Duch Święty pomaga dokonywać człowiekowi mądrych wyborów, przemieniając jego serce z kamiennego na serce z ciała (por. Ez 36, 26).

Na zakończenie wizytacji bp Śmigiel w asyście kapłanów udał się pod cudowny obraz Matki Bożej Opiekunki Grudziądza, by zawieźć Jej parafię.

Zenon Zaremba

Anna Głos

Parafia pw. Matki Bożej Łaskawej i św. Josemarii Escrivy w Toruniu razem z proboszczem ks. kan. Mariuszem Stasiakiem w niezwykle sposób przeżywała obchody Triduum Paschalnego. Liturgii Wielkiej Soboty w czerniewickim kościele przewodniczył abp Jan Romeo Pawłowski, delegat ds. nuncjatur w Sekretariacie Stanu Stolicy Apostolskiej. Ksiądz Arcybiskup dzieciństwo i młodość spędził w Toruniu – ukończył Szkołę Podstawową nr 14 (znajdującą się na Stawkach sąsiadujących z Czerniewicami) i III Liceum Ogólnokształcące. Od początku istnienia parafii – dzięki pierwszemu proboszczowi śp. ks. kan. Leonowi Ulatowskiemu – abp Pawłowski wielokrotnie ją odwiedzał.

Jan Romeo Pawłowski święcenia kapłańskie przyjął w 1985 r. w Gnieźnie. Jest doktorem prawa kanonicznego. W latach 1991 – 2002 pracował w służbie dyplomatycznej Stolicy Apostolskiej, m. in. w państwach środkowoafrykańskich, Tajlandii, Brazylii, Francji. W latach 2009-15 był nuncjuszem apostolskim w Kongo i Gabonie. W 2015 r. papież Franciszek mianował go delegatem ds. nuncjatur w watykańskim Sekretariacie Stanu.

Anna Głos

Archiwum redakcji

Od lewej: o. Jerzy Chaim CSsR, Janina Mironczuk, ks. Piotr Stefański i Katarzyna Umińska z Mikołajem

POMOC DLA MIKOŁAJA

Nie wszyscy mamy równe szanse. Niektórzy rodzą się chorzy, innym choroba przytrafia się później. Mikołaj, jeden z najmłodszych podopiecznych Fundacji „Światło” w Toruniu, nie ma szans na to, aby chodzić ani też wyrazić słowami tego, że słyszy, czuje i kocha. W wieku 2 lat uległ podtopieniu i od tego momentu jest w śpiączce. Trwa to już 12 lat. Rodzice nie mogą przy nim być, są jednak wolontariuszki, które robią wszystko, żeby czuł się kochany.

Sytuacja finansowa chłopca jest bardzo trudna, nie ma żadnych stałych środków, tymczasem z powodu długoletniego leżenia jego ciało wymaga szczególnej troski. Parafia pw. Świętych Janów w Świerzynkach postanowiła pomóc i już po raz drugi stanęła na wysokości zadania. Trwająca przez 2 tygodnie zbiórka środków do pielęgnacji i higieny pozwoliła zgromadzić kremy, płyny do kąpieli oliwki, pieluchy, podkłady – wszystko to, co najbardziej potrzebne do codziennej pielęgnacji. Dary te na ręce

prezes fundacji Janiny Mironczuk przekazał 28 marca proboszcz parafii w Świerzynkach ks. Piotr Stefański wraz z wolontariuszką. Na spotkaniu obecni byli również Mikołaj oraz kapelan fundacji o. Jerzy Chaim CSsR, który w tym dniu sprawował Eucharystię.

Składam serdeczne podziękowania ks. Piotrowi Stefańskiemu za pomoc w realizacji akcji charytatywnej na rzecz Mikołaja oraz całej wspólnoty parafialnej ze Świerzynkach za to, że zauważają innych i ich problemy. Pamiętajmy, że los każdego z nas może się szybko odmienić. Niech nasza pomoc będzie cegiełką, która buduje lepszy świat. Chłopcu można pomóc, wpłacając choćby najmniejsze kwoty na konto Fundacji „Światło” z dopiskiem: „Mikołaj Stachów” lub przekazać środki do higieny i pielęgnacji ciała w siedzibie fundacji przy ul. Grunwaldzkiej 64 w Toruniu. Na rzecz chłopca można również przekazać 1% podatku.

Katarzyna Umińska

ZAPRASZAMY

Pielgrzymka do Cierpic

Już dwiętnasty raz wierni podążą w pieszej pielgrzymce do Matki Bożej Królowej Polski w Cierpicach organizowanej przez Stowarzyszenie Rodzin Katolickich. Wyjście 3 maja z kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu (Stawki) o godz. 8.15, a następnie Msza św. odpustowa w Cierpicach o godz. 12.30.

rr

Toskańskie impresje

Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Toruńskiej organizuje pielgrzymkę do północnych Włoch w dniach 1-10 lipca. W programie nawiedzenie takich miejsc, jak: Altötting, Werona, Mediolan, Lukka, Piza, Volterra, San Gimignano, Chianti, Florencja, Siena, Padwa, Wenecja, Wiedeń, Ołmuniec. Informacje i zapisy: ks. Mariusz Wojnowski, tel. 508-777-082 lub e-mailowo na adres mariusz.wojnowski@wp.pl.

jk

Florianum

Parafia pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny oraz Ochotnicza Straż Pożarna w Grucie zapraszają na Florianum, którego kulminacją będzie wprowadzenie relikwii św. Floriana do kościoła. W dniach 23-25 kwietnia o godz. 18 odbędzie się Triduum Floriańskie, czyli duchowe przygotowanie do uroczystości. Triduum poprowadzi ks. st. bryg. Zenon Rutkowski. Wprowadzenie relikwii odbędzie się 4 maja o godz. 18; uroczystości przewodniczyć będzie bp Wiesław Śmigiel. Patronat medialny nad wydarzeniem sprawuje m.in. „Niedziela” – „Głos z Torunia”.

jk

Wąbrzeźno

W dniach 25-29 kwietnia w Wąbrzeźnie odbędą się Dni Kultury Chrześcijańskiej. Rozpoczęcie Mszą św. o godz. 18.30 w sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej w intencji owocnego przeżycia DKCh z operą muzyczną Orkiestry Dętej Wąbrzeskiego Domu Kultury. W kolejnych dniach w programie m.in. wystawy, konkursy, koncert organowy muzyki filmowej, „Zakłada małego i dużego chrześcijanina”, piknik parafialny z koncertem zespołu Pueri Sancti Nicolai z Grudziądza, akcją FISHMOB i koncertem Roberta Kasprowicza, „Wieczór wielbienia”. Szczegółowy program na www.diecezja-torun.pl. Organizatorami DKCh są wąbrzeskie parafie oraz miejscowy Dom Kultury.

jk

Taizé Grębocin

Wspólnota Słowo Życia zaprasza na spotkanie młodych w podtoruńskim Grębocinie, które odbędzie się w dniach 25-27 maja pod hasłem: „Ogniem posoleni”. W programie spotkania: modlitwa, która podobnie jak w Taizé, będzie wyznaczać rytm dnia, rozważanie Słowa Bożego i workshop's, czyli spotkania tematyczne z interesującymi ludźmi. Szczegóły i zgłoszenia do 20 maja na www.spotkaniegrebocin.pl.

jk

Z KRZYŻEM NA ULICACH (II)

Wąbrzeźno

Kilkadziesiąt osób wzięło udział w wąbrzeskiej Ekstremalnej Drodze Krzyżowej. Trasa rozpoczynała się w kościele pw. Świętych Apostołów Szymona i Juty Tadeusza, a kończyła przy parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski.

rc

Wąbrzeźno

Ulicami Wąbrzeźna przeszła Droga Krzyżowa, która jak co roku zgromadziła wielu mieszkańców.

rc

Toruń

Wspólnota Domowego Kościoła wraz z klerykami toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego i ojcami redemptorystami wyruszyła na Drogę Krzyżową na Barbarkę śladami bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego.

dk

Działdowo

Wojciech Solarz

Ekstremalna Droga Krzyżowa w Działdowie wyruszyła szlakiem męczenników działdowskich bł. abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego. Wzięło w niej udział ok. 60 osób, w tym rodziny z dziećmi. Trasę liczącą 36,5 km wyznaczył ks. kan. Marian Ofiara, kustosz działdowskiego sanktuarium, obecny podczas rozesłania pątników.

sm

Grodziczno

Doroczna parafialna Droga Krzyżowa ulicami Grodziczna rozpoczęła się słowami „Ave Crux, spes unica – witaj krzyżu, jedyna nadziejo”. Uczestniczyło w niej wielu wiernych wraz z duszpasterzami. Rozważania odczytali przedstawiciele grup parafialnych i gminnych.

kk

Jabłonowo Pomorskie

Iga Czepkowska

W Drodze Krzyżowej w Jabłonowie Pomorskim uczestniczyły dzieci i młodzież przygotowujące się do przyjęcia sakramentów oraz ich rodzice, a także chór parafialny, siostry pasterki, różę różańcową, nauczyciele i władze miasta. Wspólna modlitwa, której celem była pomoc mieszkańcom w duchowym przygotowaniu się do świąt, zakończyła się Mszą św. w kościele pw. Chrystusa Króla

ic

JABŁONOWO POMORSKIE

Miłość wymaga czynu

Po raz czwarty w Wielką Środę wierni zgromadzili się na Wzgórzu Zamkowym w Jabłonie Pomorskim, aby poprzez uczestnictwo w misterium, w pięknej scenerii klasztoru sióstr pasterek i jednocześnie sanktuarium bł. Marii Karłowskiej, przeżyć tajemnicę męki i śmierci Chrystusa. W tym roku oprócz mieszkańców Jabłonowa i okolic pielgrzymowali goście z Rypina i Górzna.

Poprzedzając misterium Mszę św. w kaplicy klasztornej sprawował ks. kan. Grzegorz Tworzewski oraz ks. kan. Marcin Labuhn. Pieśni pasyjne wykonał chór Lira pod dyрекcją Andrzeja Derkowskiego. – W przygotowanie i zaprezentowanie scen z ostatnich chwil przed śmiercią Jezusa, wyreżyserowanych przez Justynę Prajs, dyrektora Centrum Kultury i Sportu w Jabłonie Pomorskim, angażuje się coraz więcej osób – uczniów jabłonowskich szkół i dorosłych mieszkańców

miasta, a głosu do biblijnej narracji użyczył proboszcz parafii pw. Chrystusa Króla w Jabłonie ks. kan. Grzegorz Tworzewski. Nie byłoby to możliwe bez współpracy z m.in. Anną Berent, Grażyną Jankowską, Marleną Smagą-Byrwą i ks. Jarosławem Szutarskim – podkreślała reżyserka misterium. Podążanie śladami Drogi Krzyżowej za Chrystusem wokół klasztoru sióstr pasterek było nie tylko wersją artystycznego, lecz także możliwością autentycznego przeżycia wydarzeń rozgrywających się w Jerozolimie przed blisko dwoma tysiącami lat. Młodzieżowa schola towarzyszyła śpiewem scenom misterium.

Na koniec przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej s. Gracjana Zborala CSDP, dziękując artystom, uczestnikom misterium i wszystkim wspomagającym to przedsięwzięcie, zwróciła uwagę, że wzorem Chrystusa każda miłość

Aleksandra Wojdyło

Poprzez poświęcenie czasu, nauki i trud artyści pokazali, co oznacza realizowanie hasła: Miłość wymaga czynu

wymaga czynu. – Poprzez poświęcenie czasu, nauki i trud artyści pokazali swoim przykładem, co oznacza realizowanie tego hasła w praktyce. Pokazali nam, jak mamy przeżywać mękę i śmierć Pana Jezusa, aby potem razem z Nim zmartwychwstać – podkre-

śliła s. Gracjana. Życzyła wszystkim, aby żyli w poświęceniu dla Tego, który jest z nami aż do końca świata, ponieważ Chrystus przez krzyż i cierpienie wskazuje nam drogę zmartwychwstania i życia wiecznego.

Aleksandra Wojdyło

KAZANICE

I ja tam jestem

W Wielką Środę w parafii pw. św. Jakuba Apostoła w Kazanicach wierni modlili się podczas misterium, które przybrało formę inscenizowanej Drogi Krzyżowej ulicami Kazanicy. Rozważania pod tytułem: „I ja tam jestem” dotyczyły refleksji i stawiania sobie pytań. Czy jestem pośród tych, którzy szynają, śmieją się, są obojętni? A może jesteśmy dlatego, bo wszyscy tu są lub przyszedłszy na Drogę Krzyżową, gdyż tak wypada? Może jednak współczuję Jezusowi, współcierpię z Nim, prosząc o wybaczenie moich zrad?

W role postaci misterium wcielił się uczniowie klas gim-

nazjalnych Szkoły Podstawowej im. kard. Stanisława Dziwisza w Kazanicach. Jezusa odtwarzał Mateusz Łukomski, Maryję – Karolina Graman, Piłata – Kamil Kościński, żołnierzy rzymskich – m.in. Mateusz Kłosowski, Jakub Rykaczewski, Kacper Babski. Rozważania czytała Joanna Oparaka. Pusty grób w szkole przygotowały: Oliwia Januszewska, Julia Jankowska i Julia Osmańska. Za dźwięk odpowiadał Mikołaj Dobrowolski, a za animację muzyczną – organista Mateusz Raczyński. Nabożeństwo poprowadził i błogosławił proboszcz ks. Szczepan

Archiwum parafii

Inszenizowana Droga Krzyżowa w Kazanicach

Modliborski. Inszenizację przygotowali Alicja Jankowska i Andrzej Chołaszczyński.

Organizatorzy dziękują wszystkim, którzy brali udział w miste-

rium męki Pańskiej, a także strażakom z Kazanicy, Byszałdu i Zielkowa za bezpieczeństwo podczas drogi.

Ach

BŁ. KS. STEFAN WINCENTY
FRELICHOWSKI
PATRONEM KAPŁANÓW
DIECEZJI TORUŃSKIEJ (VII)

STOWARZYSZENIE KAPŁANÓW DIECEZJI TORUŃSKIEJ

DK. WALDEMAR ROZYNKOWSKI

W ubiegłym roku obchodziliśmy jubileusz 25. rocznicy istnienia diecezji toruńskiej. Jednym z owoców tamtego czasu było pojawienie się pomysłu powołania do życia Stowarzyszenia Kapłanów Diecezji Toruńskiej. Na patrona stowarzyszenia został wybrany bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski. Nie mamy wątpliwości, że błogosławiony męczennik nie tylko może, ale wręcz powinien być przywoływany jako patron kapłanów naszej diecezji.

Cel i duchowość wspólnoty

Stowarzyszenie Kapłanów Diecezji Toruńskiej jest wspólnotą kapłanów diecezjalnych, powołanych darem Ducha Świętego do szukania i pogłębiania własnej duchowości w życiu i posłudze. Wspólnota zamierza formować swoich członków na gorliwych duszpasterzy, wiernych duchowości prezbiterium diecezjalnego.

Głównym patronem wspólnoty jest bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski. Kapłani w stowarzyszeniu szczególną czcią otaczają Matkę Bożą Nieustającej Pomocy, Patronkę diecezji toruńskiej, a także św. Józefa, opiekuna Kościoła.

Cel istnienia stowarzyszenia

Głównym celem stowarzyszenia jest pomoc kapłanom w osobistej drodze do świętości. Poza tym członkowie wspólnoty za cel stawiają sobie szerzenie czci i kultu bł. ks. Stefana Frelichowskiego, zwłaszcza wśród kapłanów oraz osób i grup, które obrały błogosławionego za swojego patrona, np. harcerzy, osób posługujących pośród chorych, jak i samych chorych. Kapłani członkowie stowarzyszenia, odpowiadając na wezwanie pogłębiania swojego kapłańskiego powołania we wspólnocie, decydują się odpowiedzieć stałą gotowością do ofiarnego życia dla wszystkich sióstr i braci, poświęcając jako służby nieużyteczni (Łk 17, 10) całe swoje życie przybliżaniu im królestwa Bożego.

Portret beatyfikacyjny ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego

Przyjęcie do stowarzyszenia

Kandydat przygotowuje się do wstąpienia do wspólnoty poprzez poznanie pism bł. ks. Frelichowskiego oraz podstawowych dokumentów Kościoła, poświęconych duchowości kapłańskiej. Wolę trwania w stowarzyszeniu kandydat wyraża publicznie podczas dorocznych rekolekcji organizowanych przez wspólnotę.

Odnowienie pragnienia trwania we wspólnocie ma się dokonywać zazwyczaj podczas Eucharystii w sanktuarium bł. Stefana W. Frelichowskiego w Toruniu 23 lutego, w dniu uroczystego wspomnienia jego męczeńskiej śmierci. Nawiązano w ten sposób również do spotkań byłych więźniów kapłanów z Dachau, którzy przeżywszy wojnę, przekonani o świętości ks. Stefana, właśnie w tym dniu modlili się o jego wyniesienie na ołtarze.

Życie charyzmatem wspólnoty

Inspiracja życiem kapłańskim bł. ks. Stefana ma na celu ożywienie pracy apostolskiej, do której kapłan zobowiązuje się wprowadzać bogactwo własnego życia duchowego. Dlatego, mając na celu jedynie dobro Kościoła, gotowy jest wypełniać każdą misję otrzymaną od biskupa, nawet ubogą i upokarzającą, zawsze troszczyć się o umocnienie wspólnoty kapłańskiej, być otwartym na różne grupy, ruchy i stowarzyszenia, niosąc ducha Kościoła, zwłaszcza być gotowym w ukazywaniu piękna postaci błogosławionego patrona tym wspólnotom, które już go w swojej formacji odkrywają.

W duchu błogosławionego patrona, kapłan ze wspólnoty będzie wychodził ze zrozumieniem, przyjaźnią i pomocą wobec każdego człowieka, zwłaszcza ubogiego, cierpiącego, opuszczonego, pogardzonego, znajdującego się w trudnej lub kryzysowej sytuacji życiowej, małżeńskiej, rodzinnej czy powołaniowej. Będzie również zabiegał o współdziałanie z wiernymi świeckimi, stając się tym samym czytelnym znakiem obecności Kościoła w świecie.

Realizacja charyzmatu wspólnoty

Kapłani, którzy żyją charyzmatem ducha wspólnoty, podejmują się być wierni: codziennej medytacji Słowa Bożego, które gdy jest kontemplowane, daje możliwość właściwego oceniania wydarzeń w świetle Objawienia Bożego; uświęcaniu czasu przez Liturgię Godzin; praktyce kształtowania sumienia w codziennym rachunku sumienia i częstej spowiedzi; codziennej, pobożnie sprawowanej Eucharystii rozumianej jako centrum życia, której zwińczeniem będzie praktyka stałej adoracji Najświętszego Sakramentu w ciągu dnia, w godzinach wieczornych, a nawet w nocy; w oddawaniu czci Najświętszej Maryi Pannie, Matce Kapłanów, zwłaszcza przez codzienny Różaniec; praktyce odprawiania Drogi Krzyżowej w każdy piątek.

ŁANÓW

Życie w kapłańskiej wspólnotcie

Kapłani przeżywają swój charyzmat przede wszystkim w jednościi we wspólnocie braterskiej. Każde spotkanie we wspólnocie kapłańskiej ma pierwszorzędne znaczenie dla rozwoju duchowości. Przynależność do stowarzyszenia zobowiązuje do większego zaangażowania w życie wszystkich prezbiterów niezależnie od wieku i pełnionych posług. Kształtowanie jednościi kapłańskiej na poziomie parafii, dekanatu, rejonu i diecezji wyraża się wezwaniem do podjęcia bardziej świadomej odpowiedzialności za czytelne świadectwo kapłańskiego życia i pracy każdego ze współbraci.

Prośba o modlitwę

Każdy, kto świadomie przeżywa swoją obecność w Kościele, wie, jak fundamentalną rolę odgrywają w nim kapłani. Jednocześnie, doświadczając różnych sytuacji, nabiera przekonania, że prezbiterzy potrzebują ogromnego wsparcia, bez którego nie tylko trudno im podołać różnym wyzwaniom oraz przeżywać dotykające ich kryzysy, ale przede wszystkim dawać życie innym poprzez swoją posługę.

Bł. ks. Stefanie, proszę cię, dotykaj serc kapłańskich i oręduj u Boga za dziełem powstawania Stowarzyszenia Kapłanów Diecezji Toruńskiej. Niech stanie się ono skutecznym narzędziem w życiu i posłudze konkretnych kapłanów. Matko Boża Nieustającej Pomocy, Patronko naszej diecezji, wspieraj to małe i pokorne dzieło, które zrodziło się z troski o kapłanów oraz o przyszłość naszej diecezji.

Na koniec zapraszam osoby modlące się za kapłanów naszej diecezji, szczególnie zgromadzone w apostolacie Grup Modlitwy za Kapłanów tzw. Margarettek, aby wsparły swoją modlitwą rodzącą się wspólnotę kapłańską. ■

Prof. dr hab. Elżbieta Szczurko z prezesem KIK dr. Michałem Białkowskim

Helena Maniakowska

WIOSNA, ACH TO ONA...

W toruńskim Centrum Dialogu Społecznego odbyło się spotkanie poświęcone wiosnie w muzyce klasycznej. Wykład na ten temat przedstawiła dr hab. Elżbieta Szczurko, prof. nadzw. Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy

Spotkanie zostało zorganizowane przez Klub Inteligencji Katolickiej i Tygodnik Katolicki „Niedziela” w pierwszy dzień wiosny 21 marca. Według prelegentki ta pora roku przynosi radość i nowe nadzieje, czaruje bogactwem kolorów, odgłosami cudownych woni, jest symbolem młodości, życia, cnoty czystości, szlachetności, piękna, zmartwychwstania i wiecznej miłości. Profesor przypominała słowa św. Augustyna, który pisał, że „muzyka poprzez śpiew i dźwięki instrumentów stara się naśladować i kontemplować naturę, owo niepojęte dzieło stworzenia, odnajdując w niej i potęgując ślady piękna”. Warto tu również przypomnieć słowa niemieckiego poety epoki romantyzmu Josepha von Eichendorffa: „Każdy wielbi Pana na swój sposób, a wszystkie głosy razem czynią wiosnę”.

Twórczość muzyczna na przestrzeni wieków przyniosła niezwykle bogaty zbiór dzieł wyrosłych z zachwytu nad pięknem przyrody. Szczególne miejsce zajmują obrazy sławiące uroki wiosny. To pora roku, która w szczególnie sposób budzi do twórczego działania. Podczas wykładu można było zobaczyć prezentację dotyczącą twórców, muzyków i instrumentów muzycznych, a także malarstwa i poezji inspirowanych wiosną. Profesor przedstawiła ciekawostki o kompo-

zytorach i fragmenty utworów muzycznych z poszczególnych epok, jak średniowiecze, renesans (dla którego hasłem przewodnim było naśladowanie natury), barok, klasycyzm, romantyzm czy impresjonizm; nie zabrakło również utworów współczesnych, wyrażających zachwyt nad wiosną.

Prof. Szczurko zwróciła uwagę na istnienie dziedziny w muzyce współczesnej, której źródłem jest fascynacja śpiewem ptaków. Ornitomuzykologia rozpracowuje go od strony fachowych pomiarów i wskazuje na zależność rozwoju muzyki od słuchania i naśladowania ptasiej wokalizacji. Prelegentka przypominała postać Olivera Messiaena (1908-92), francuskiego kompozytora, organisty, ornitologa z zamiłowaniem. Utworzył on katalog ptaków, których głosy zanotował przy pomocy zapisu nutowego. W wielu swoich utworach próbował wyrazić ptasie tony, nie był on jednak jedynym kompozytorem, wyrażającym w muzyce głosy ptasie lub hołd dla natury.

Prelegentka zaprezentowała także obrazy poszczególnych ptaków: jaskółki uważanej za zwiastuna wiosny, strzyżykę, piegży, rudzika, słowika, pierwiosnka, wilgi złotej i „geniusza muzyki ptasiej”, czyli drozda pustelnika. Na zakończenie zaproponowała zebrany wzięcie udziału w konkursie z nagrodami.

Helena Maniakowska

PAMIĘCI KS. PRAŁ. ANDRZEJA KLEMPA

W wywiadzie, którego udzielił dla „Głosu z Torunia” (41/2007) z okazji jubileuszu 50-lecia kapłaństwa, ks. prał. Andrzej Klemp powiedział, że „sprawy wewnętrzne człowieka należy nieustannie pielęgnować i dlatego trzeba się odpowiednio ułożyć do spraw Bożych. Czasem ci to się udaje, a czasem dostaniesz po nosie, bo w swoim życiu idziesz nie w tę stronę. Każdy dzień przynosi nowe przeżycia, nowe radości i zarazem wewnętrzne pouczenie, że nie przewidzimy myśli Bożych”. Dał się poznać jako kapłan gorliwy, pełen chęci do działania i pokory w przyjmowaniu woli Bożej.

Andrzej Klemp urodził się 28 września 1933 r. w Toruniu, ukończył Wyższe Seminarium Duchowne w Pelplinie, święcenia kapłańskie przyjął w 1957 r. Pracował w Redzie, Nowym Mieście Lubawskim, Kaszczorku i Toruniu. Zmarł 26 marca jako emerytowany proboszcz parafii pw. św. Maksymiliana M. Kolbego na toruńskim Rubinkowie III, gdzie pozostaje we wdzięcznej pamięci swoich parafian.

jk

Ks. prał. Andrzej Klemp (1933 – 2018)

Leonard Wiśniewski

Drogi Kapłanie, Księżu Prałacie Andrzeju!

My, wszyscy wierni parafii pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Toruniu wraz z księżmi biskupami, liczną rzeszą duchowieństwa i osób konsekrowanych, władzami miasta oraz rodziną i wiernymi z innych parafii w Czwartek Wielkanocny zgromadziliśmy się przy trumnie z Twoim ciałem, aby z głębi serca podziękować Tobie za wszelki trud duszpasterskiej ewangelizacji. Dziś jeszcze raz łączymy się z Tobą w myślach i ponawiamy naszą wdzięczność.

Dziękujemy za życzliwość i prostolinijność, za przykład wiary i kapłańskiej gorliwości, za Twój promienny uśmiech i humor, którym nas rozweselałeś, za wszelkie dobro, które wylało się z Twego serca na nas, na życie tej parafii i diecezji toruńskiej. Ale najbardziej dziękujemy Tobie za ojcowskie serce, które nam okazywałeś, pragnąc jednego: abyśmy szli drogą do nieba i innych do nieba prowadzili.

Chrystus powołał Ciebie na żniwo w swoim Kościele, a Ty z radością, pokorą i wdzięcznością podjąłeś się tego zadania: najpierw jako wikariusz w parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Redzie i w parafii pw. św. Tomasza w Nowym Mieście Lubawskim,

później jako proboszcz parafii pw. Krzyża Świętego w Kaszczorku, ostatecznie jako proboszcz, organizator i budowniczy naszej parafii, tj. św. Maksymiliana w Toruniu. Żniwo w Chrystusowym Kościele, jak czytamy na kartach Ewangelii, jest wielkie, ale robotników mało, toteż spadły na Ciebie dodatkowe obowiązki: dyrektora nowo powstałego Caritasu, współbudowniczego Centrum Pielęgnacji w sąsiedztwie kościoła, a także sędziego Biskupiego Sądu Duchownego Diecezji Toruńskiej. Posługiwałeś z zapałem od wczesnych godzin rannych do wieczora za ewangelicznego denara – za zapłatę, na którą Jezus umówił się z Tobą, gdy zapraszał Cię do pracy w swojej winnicy. Pracowałeś na miarę swoich sił, zdolności i talentów przez prawie 61 lat kapłaństwa najlepiej, jak tylko potrafiłeś – także na zasłużonej emeryturze. Nie szemrałeś, nie narzekałeś. Trudy i wymagania przyjmowałeś z należną wyrozumiałością. A wszystko to dla nas, potrzebujących.

Czcigodny Kapłanie, nie zobaczymy Ciebie więcej przy ołtarzu i w konfesjonale. Nie spotkamy Ciebie na osiedlowych ścieżkach z różańcem w dłoni, nie pojedziemy razem na pielgrzymki, które tak licznie organizowałeś, prowadząc nas na Boże drożki. Nocą, jeszcze w Wielki Poniedziałek, mając za sobą 84.

rok życia, zasnąłeś snem śmierci w pokoju z Chrystusem i odszedłeś do domu Ojca, Boga naszego. Myśmy się jeszcze obudzili, abyśmy Boga wielbili, bardziej kochali bliźniego, zapracowali na niebo.

Drogi świętej pamięci Kapłanie, każdy z nas nosi w sercu własny obraz Twojej osoby i własne słowa podziękowania, ale z nich wyrывa się jedno wspólne wołanie: „Księżu Andrzeju, nie zapomnimy Ciebie!” i dziękujemy Bogu za to, że dał nam w Tobie takiego kapłana. Spoczywaj w Bogu, ciesz się piękną cią życia wiecznego i czasem wspomnij na nas.

Jan Murawski

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski (redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń,
tel. 56 622 35 30 e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85